

Evlat Hakkı

— arzu-sule-cu · 26 Nisan 2009

Şurası çok iyi bilinmelidir ki, bizim irade ve davranışlarımız hesaba katılmadan hiçbir takdir söz konusu değildir. Bizim nasıl hareket edeceğimiz, nasıl adım atacağımız, bu adımların neleri tevhit edeceği Yüce Yaratıcı tarafından bilinmiş ve iradelerimiz de hesaba katılarak her şey ona göre programlanmıştır.

Evet, her şey daha tohumun atıldığı andan itibaren başlar. O yumurta iken şaki veya saidse, bunda haram bir lokmanın, anne-babanın fücûrunun tesiri küçümsenemez. Eğri bir teşebbüsten doğru sonuç elde etmek muhal olmasa da çok zordur. Mümkün değildir demiyoruz; zira Ebu Cehil'den dahi İkrime gibi birisi meydana geldiğine göre, yaşantısı çok menfi olan ailelerden bile bazen inançlı insanlar çıkabilir.

Ayrıca "Sizi bir tek candan (Âdem'den) halk eden, ondan da yanında huzura eresiniz diye eşini (Havva'yı) yaratan O'dur. (Âdem) Eşi ile (birleşince) o hafif bir yük yükleniverdi (hamile kaldı). Onu bir müddet taşıyıp da hamileliği ağırlaşınca, Allah'a: Andolsun bize (salih) kusursuz bir çocuk verersen, sana ziyadesiyle şükrederiz, diye dua ettiler." (A'raf, 7/189) âyeti bir yandan doğum öncesi anne-babanın bir kısım arzu ve isteklerinin olabileceğini ortaya koyarken diğer yandan da onların Allah'a (cc) teveccüh edip salih evlât istemeleri gerektiğine işaret ediyor.

Lokmanın helâl olması

Anne-babanın vazifelerinden biri de kendi rızıklarına dikkat etmeleri gerektiği gibi çocuklarına da hoş ve helâl bir rızık yedirmeleridir. Bir kimsenin başkasına haram yedirmeye hakkı yoktur. Bu itibarla, bakım ve görümüyle sorumlu bulunduğumuz çocuklarımıza ve diğer aile fertlerine helal nesnelere yedirme mecburiyetindeyiz. Zaman değişse, asır başkalaşsa herkes gayr-i meşrû yollarda bulunsa da biz yediremeyiz. Aslında, yanlış yollarla elde ettiğimiz kazanç da, o kazançla beslenen çocuklarımız da, cehennem zakkumu gibi bir gün mutlaka bizim başımızı ağrıtır, belki de kan kusturur.

Daha önceki vazifelerimizi yapmış isek dünyaya gelen, her yeni misafirin belli ölçüde şekavetlere kapalı bir said (saadete namzet) olduğunu bekleyebiliriz. Ama yediğimiz, içtiğimiz haram, giydiğimiz haram ve hayatımız haramlarla iç içe ise, çocuğun saadet ihtimalini yok etmişiz demektir.

Evet, haram yiyor, haram içiyor, haramla besleniyorsak, ruh dünyamızı şeytana açık tutuyor sayılırız. "Şeytan insanın damarlarında kanın hareketiyle hareket eder." fehvasınca o, insanın kan damarlarında dolaşır. Alyuvarlarına, akyuvarlarına biner. Dolayısıyla nesle de nesebe de şerârelerini bulaştırır.

Bu açıdan ta baştan itibaren, çocuğun bakımı-görümü, yiyeceği, içeceği, giyeceği her şey dinin meşrû

kıldığı daire içinde kalınarak yerine getirilmeli, haram yedirilmemeli, haram iirilmemeli ve haram giydirilmemelidir.

Onun için bir elbisenin ipliğinin bile haram ve Őüpheli olmamasına dikkat etmeli, bilmeyerek olanından da Allah'a (cc) sığınmalıyız ve gönlümüz her zaman tir tir titremelidir. Kat'iyen bilmeliyiz ki, ektiğimiz her tohum ya zakkum olup baŐkalarını zehirleyecek ya da kökü yerin derinliklerinde, dalları semaları tutan mübarek bir ağaç gibi meyveleriyle, gölgesiyle, dallarıyla, yapraklarıyla insanlığa, hatta daha baŐkalarına nesiller boyu hizmet edecek; insanın mutluluğuna ve yeryüzünün imarına katkıda bulunacaktır.

İsmi ni güzel koymak gerekir

Allah Resl'nn tavsiyeleri çerçevesinde, çocuğa, sevimli, mnsı düzgün iyi bir isim koymak, anne-babanın ilk vazifelerinden biridir. Peygamberimiz (sallallahu aleyhi ve sellem) isim koymaya özel önem vermiŐlerdir, "Peygamberlerin isimleri ile isimleniniz. Ayrıca Aziz ve Yüce olan Allah nezdinde isimlerin en sevimlisi Abdullah ve Abdurrahman'dır. İsimlerin en doğrusu Hris (kr getiren, ahireti kazanan) ve Hmm (himmetli, azimli)'dir. En çirkini de Harp (Őiddet) ve Mürre (cimrilik, acı) isimleridir." buyurmuŐ ve aynı zamanda "siye" (isyan eden) gibi düŐmanlık ifade eden isimleri iptal etmiŐ yerine "Cemile" (güzel) ismini koymuŐtur.

Her yeni doğan ocuk temiz bir fıtrat üzere doğar. O, doğduğunda deta yazısız bir kağıt gibidir. Anneye-babaya düŐen, bu yazı ve nakıŐları mevsiminde, hem de silinmeyecek Őekilde çocuklarının ruhuna yazıp nakŐetmektir. Evet, ocuk sahibi olan her anne ve baba, günlük hayatlarının bir bölümünü çocuklarının talim ve terbiyesine ayırma mecburiyetindedirler.

Çocukların yetiŐtirilmesinde, Allah'ın öğretilmesi, onların yaŐlarına ve kültür seviyelerine göre Allah'a iman fıkrinin kalblerine yerleŐtirilmesi, anne-babanın pek çok Őahs vazifesinin önünde gelir. Bu itibarla siz, evinizde si-tği ya da siye-tğiye çocuklarınızı ihmal ederek Kbe-yi Muazzama'yı ziyarette gitseniz, vazife size arkadan seslenecek ve 'Buradaki cidd ve ehem vazifeyi bırakmıŐ nereye gidiyorsunuz?' diyecektir.

Ayrıca babası çocuğa dinini diyanetini, okuyup yazmasını, Kur'n okumasını, hatta biniciliği, yüzmeyi ve devrine göre atıcılığı da öğretmelidir. Beyindeki g ve kuvveti sadece pazulara hasreden sporları değil, hayat ve sıhhat için faydalı ve yarınlarına mukaddime nevinden her biri kendi sahasında önem arz eden bütün sporları öğretecektir.